

РЕШЕНИЕ

№ 27830

гр. София, 10.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Владимир Николов

ЧЛЕНОВЕ: Елена Попова

Мария Стоева

при участието на секретаря Иванка Александрова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **4751** по описа за **2026** година докладвано от съдия Елена Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава дванадесета, чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано по касационна жалба от 27.03.2026г., подадена от „МОДЕЛ СЕЛЕКТ“ ЕООД, чрез процесуален представител, срещу Решение от 27.02.2026г. на СРС, 101-ви състав, постановено по анд №452/2025г. по описа на СРС. С оспорваното решение е изменено наказателно постановление /НП/ №23-2400530/25.11.2024г., издадено от Директора на дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ със седалище в [населено място] към Главна инспекция „Инспектиране на труда“, с което на жалбоподателя на основание чл.416 ал.5 вр.чл.414 ал.3 от Кодекса на труда /КТ/ е наложена имуществена санкция в размер на 2000 /две хиляди/ лева за нарушение на чл.62 ал.1 вр. чл.1 ал.2 КТ, като съдът е намалил размера на имуществената санкция на 1500 лв. /хиляда и петстотин лева/, равняващи се на 766.94 евро.

В касационната жалба се навеждат доводи за допуснати съществени процесуални нарушения в хода на съдебното производство пред СРС, а именно –невръчване на препис от оспорваното решение на касационния жалбоподател, с което, според жалбоподателя, се нарушава разпоредбата на чл.138 ал.3 от АПК и е в противовес на Тълкувателно решение №12/11.03.2013г. на ВКС по тълкувателно дело №12/2012г. на ОСГК, съгласно което началният момент, от който започва да тече срокът на обжалване е връчването на съобщението, с което страните се уведомяват, че актът е изготвен и получават препис от него. Твърди се, оспорваното решение на

СРС е недостъпно, както от Единния портал за електронно правосъдие, така и от информационната система на СРС и по този начин дружеството – жалбоподател не може да упражни правото си на защита. По същество се иска отмяна на решението на СРС.

В съдебно заседание – касаторът не се явява, не изпраща представител.

Ответникът - Директорът на дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ със седалище в [населено място] към Главна инспекция „Инспектиране на труда“ в съдебно заседание не изпраща представител, не взема становище по делото.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XVII-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 АПК съдебно решение.

Разгледана по същество, същата е неоснователна по следните съображения:

За да постанови решението си, районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел следната фактическа обстановка:

С акт за установяване на административно нарушение № 23-2400530 от 25.09.2024 г., съставен от С. М., на длъжност главен инспектор при Дирекция "Инспекция по труда Софийска област", [населено място], при извършена проверка по спазване на трудовото законодателство на 24.07.2024 г. на място в обект на контрол – „паркинг за самоходна техника/ солище", находящ се в [населено място], [улица], до автокъща „Галерия“, стопанисван от „МОДЕЛ СЕЛЕКТ“ ЕООД и от 30.07.2024 г. до 25.09.2024 г. по документи в сградата на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ със седалище [населено място], [улица] ет.2, е установено, че “МОДЕЛ СЕЛЕКТ“ ЕООД в качеството си на работодател по смисъла на Параграф 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на КТ не е уредил отношенията по предоставяне на работна сила като трудови правоотношения, като не е сключил трудов договор в писмена форма с Й. К. Й..

Към момента на проверката на място– 24.07.2024 г., около 07.34 часа, в горепосочения обект Й. К. Й. е бил заварен да престира труд като охрана без трудов договор. На място, в собственоръчно попълнена и подписана декларация, Й. декларира, че работи за дружеството „МОДЕЛ СЕЛЕКТ“ ЕООД, а в т.5 от декларацията същият посочил, че работа като охрана. В т.12 от декларацията лицето посочило, че няма трудово правоотношение с дружеството, а се обучава. Посочва работно време от 20:00 до 08:00 часа. По време на проверката по документи в сградата на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ е представен граждански договор за лицето. И. проверката инспектор при Дирекция „ИТ-Софийска област“ приел, че жалбоподателят “МОДЕЛ СЕЛЕКТ“ ЕООД, е извършил нарушение на чл. 62, ал. 1 във вр. 2 с чл. 1, ал. 2 от КТ. В акта е отразено, че нарушението е извършено на 24.07.2024 г., в [населено място], когато лицето е заварено полага труд в горецитирания обект и същото е установено при приключване на проверката по документи. Въз основа на акта е издадено и процесното наказателно постановление.

Гореизложената фактическа обстановка е установена в производството пред СРС въз основа на приобщените в хода на съдебното производство гласни и писмени доказателства.

След обстоен и пълен анализ на доказателствата по делото, съдът е приел, че са налице безспорни доказателства, че по своя характер и белези отношенията между страните съставляват трудови такива и че извършеното от жалбоподателя нарушение на чл. 62, ал. 1 от КТ е безспорно доказано

и административно наказващият орган законосъобразно е ангажирал административно наказателната отговорност на жалбоподателя.

За да измени размера на имуществената санкция, наложена с НП, съставът на СРС приел, че така наложената санкция е неоснователно завишена като размер, не са изложени мотиви за този размер, поради което същата следва да бъде намалена до минимално предвидената в закона от 1 500 лв., която отговаря на характера и тежестта на извършеното нарушение, като е изложил мотиви в тази насока.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав на съда намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

В случая, в оспорваното решение на СРС съдът е изложил фактите по делото, които приема за установени, като е посочил доказателства, въз основа на които е изяснена фактическата обстановка и е изложил ясни пространни мотиви относно нарушението и наложената санкция на жалбоподателя.

Съдът, намира, че са неоснователни възраженията в касационната жалба за допуснати съществени процесуални нарушения, свързани с правото на защита на жалбоподателя. След запознаване с материалите по делото е видно, че до страните в съдебното производство пред СРС са изпратени съобщения, в които е копиран диспозитива на оспорваното решение на СРС, като в изпратеното и получено съобщение е посочен и номера на делото по описа на СРС. Отделно от това, на стр.5 от настоящото дело, е приложен електронен пакет, видно от който касационният жалбоподател е имал достъп до решението на СРС. В допълнение следва да се посочи, че в касационна жалба е посочен номера на оспорваното решение, датата на издаването му, както и номера на делото по описа на СРС по начина, по който са достъпни на сайта на СРС, което води на извода, че касационният жалбоподател се е запознал с обжалваното решение и мотивите, изложени в него, поради което не е нарушено правото му на защита. В случая следва да се отбележи, че нормата на чл.63в ЗАНН препраща към НПК, а разпоредбата на чл.340 НПК предвижда, че решението на въззивната инстанция заедно с мотивите се изготвя не по-късно от тридесет дни от съдебното заседание, в което делото е обявено за решаване, а в случаите по чл. 308, ал. 2 – не по-късно от шестдесет дни и решението заедно с мотивите се обявява в съдебно заседание с призоваване на страните или им се съобщава по реда на чл. 178, че е изготвено. Нито цитираната разпоредба на чл. 340 ал.2 НПК предвижда изпращане на препис от решението, нито нормата на чл.178 НПК, към която чл.340 ал-2 НПК препраща, изисква това. Ето защо в случая е изпратено съобщение до страните, вкл. и до касационния жалбоподател, без препис на самото решение, което не представлява процесуално нарушение.

Предвид гореизложеното следва извода, че не са допуснати нарушения на процесуалните правила, направените от Софийски районен съд изводи съответстват на фактическата обстановка и не са налице основанията на чл. 63в от ЗАНН във връзка с чл. 348 от Наказателно-процесуалния кодекс, то съдът констатира, че касационната жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна, а постановеното съдебно решение да бъде оставено в сила.

Предвид гореизложеното и на основание чл.221, ал.2 от АПК, във вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, XVII-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 27.02.2026г. на СРС, 101-ви състав, постановено по анд №452/2025г. по описа на СРС.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: